

was tot voor kort eigendom van de heer van Heenvliet en deed reeds in de eerste helft van de 16de eeuw dienst als rechthuis en thans nog als gemeentesecretarie. Blicksteyn en Bleydesteyn waren bewoond in de tweede helft van de 13de eeuw, toen de heer van Heenvliet tenminste een of twee jongere broers had. Toen ten gevolge van het kinderloos overlijden van deze broers slechts een tak het geslacht voortzette, werd Blicksteyn in de eerste helft van de 14de eeuw verlaten, maar toen er een halve eeuw later zes broers van Heenvliet waren, nl. Hugo, Gillis, Zweder, Dirk Jan, en Aelbrecht, van wie met uitzondering van Zweder vaststaat dat zij gehuwd waren, werd Blicksteyn herbouwd, Bleydesteyn vrijwel geheel vernieuwd en Wielensteyn gesticht. Het ligt voor de hand in deze huizen, met inbegrip van Leeuwensteyn, de zetels te zien van de jongere takken van de heren van Heenvliet ⁷⁾. Waarschijnlijk is een aantal van deze huizen in 1418 tijdens de Hoekse en Kabeljauwse twisten vernield: Bleydesteyn schijnt verlaten te zijn, Blicksteyn is in deze periode hersteld.

Van Hugo en Jan staat vast dat zij respectievelijk op het huis te Heenvliet en Bleydesteyn zetelden, Aelbrecht is kinderloos overleden en Gillis bezat vroomlanden onder Leeuwensteyn gelegen, zodat deze laatste dit complex bezeten kan hebben. Het is niet uitgesloten dat Dirk de eigenaar van Blicksteyn is geweest, diens kleindochter jonkvrouwe Wolff Jan Dircxzoonsdochter van Heenvliet deed op 20 januari 1436 afstand van haar rechten op de goederen van haar overleden man Henrick, heer in Abbenbroek voor $\frac{1}{8}$ deel; zij was toen inmiddels hertrouwd met Maertyen Symonsz ⁸⁾.

Bleydesteyn. De oudste bewoning van dit terrein vond plaats op een omgracht terrein van ca. 30×20 m, dat gelegen is op de zeer zandige rug van een geheel verlande kreek, die uit het noorden uit de vroegere Ee komt. Deze rug is later zowel aan de oost- als aan de westzijde geërodeerd door jongere kreekjes, die ten tijde van de bewoning reeds verland waren. In de gracht bevindt zich aardewerk materiaal daterende vanaf het midden van de 13de tot het midden van de 14de eeuw, benevens baksteen van $\dots \times 14/15 \times 7,5$ cm; de woonlaag is echter geheel verdwenen en ook de onderzijde van de fundering van het hierbij behorende gebouw heeft hoger dan het huidige maaiveld gelegen.

In het midden van de 14de eeuw werd, met uitzondering van een